

SUMMARY

On the 4th September 1972 a Sharp-Tailed Sandpiper *Calidris acuminata* was trapped and ringed in the Westland Dunes, south of The Hague (at 52.01 N 04.09 E) in the province of Zuid-Holland. This is the 2nd record for The Netherlands.

LITERATUUR

- Bauer, Carl-Axel och Berith Persson (1971): Spetstjärtad Snäppa, *Calidris acuminata* funnen i Norge. *Sterna* 10: 57—62.
 Hollom, P. A. D. (1960): Popular Handbook of rarer British Birds.
 Marra, N., J. M. Marra en N. Marra Jr. (1970): De Siberische Gestreepte Strandloper (*Calidris acuminata*) nieuw voor Nederland. *Limosa* 43: 132—135.
 Uspenski, Dr. S. M. (1969): Die Strandläufer Eurasiens 61—64.

Adres: Woudenbergstraat 125, Den Haag. Publikatie Vogelpopulatie-Onderzoek Ockenrode.

WAARNEMING VAN TEREK RUITER *TRINGA TEREK* BIJ HOOFD- PLAAT (Z. VL.)

Observation of a Terek Sandpiper *Tringa terek* near Hoofdplaat (Z.VL.)

D. A. JONKERS, TH. A. RENSSSEN

Op 31 oktober 1972 namen wij op een zandplaatje aan de rand van een schor bij Hoofdplaat, 8 kilometer ten oosten van Breskens, een vogel waar, die onmiddellijk opviel door zijn omhooggebogen snavel. Tweede auteur had de vogel zien komen aanvliegen, waarbij hem de donkere vleugels met witachtige eindrand, die contrasteerden met de rest van het lichaam dat wit gekleurd was, opvielen.

De weersomstandigheden op die dag waren goed; er was een matige Z.O.-Z. wind bij een temperatuur van 10°C en een bewolkte hemel met helder zicht. Waarnemingstijd: 11.20 uur. Afstand ongeveer 90 m. Onze kijkersterktes: 7 x 50, 10 x 50, 16 x 50 en een telescoop 40 x 60. Wij maakten van deze vogel de volgende beschrijving: foerageert solitair in een ondiep plasje met in de omgeving — op enkele meters afstand — Bonte Strandlopers, een Steenloper en Tureluurs.

Opvallende ca. 6 cm lange grauwzwarte snavel, die enigszins aan een Kluut doet denken, maar waarvan de welving veel flauwer loopt. Bij het foerageren wordt af en toe een licht maaiende beweging gemaakt; de steekbewegingen die bij het schokkende verlopende foerageren worden gemaakt, overheersen.

De kop, nek en zijkant van de hals zijn grauwwit, de vleugels donkergrijs met een bruine gloed. Onderzijde lichaam wit, poten grauw gekleurd met een zweem van geel. Grootte: kleiner dan Tureluur, doch groter dan Bonte Strandloper. Na enkele minuten verdween de vogel al foeragerend achter de begroeiing.

Omdat wij geen roep hadden gehoord en nogmaals het vliegbeeld wilden zien, besloten wij de vogel te benaderen. Op de plaats gekomen waar deze

zich moest ophouden, bleek hij verdwenen te zijn. Daar wij de vogel niet omhoog hebben zien komen, moet hij laag achter het begroeide schor zijn weggevlogen. Nazoek leverde geen resultaten op. Gezien bovenstaande gegevens leek het ons waarschijnlijk met een Terek Ruiter te doen te hebben gehad.

Dit is de derde bevestigde waarneming van deze soort in Nederland. De 2e waarneming is van 17 okt. 1971 Ameland, zie *Limosa* 46, 1-2 1973.

C.N.A.: bevestigde waarneming.

Adres: Juffersland 16, Leersum.

EEN WAARNEMING VAN DOUGALLS STERN *STERNA DOUGALLII* OP DE MAASVLAKTE BIJ OOSTVOORNE Z.H.

An observation of the Roseate Tern in the Netherlands near Oostvoorne

H. N. LEIJS en A. VINK

Op de ochtend van 30 september 1972 maakte wij in gezelschap van 12 leden van de V.W.G. Wageningen een excursie naar de Maasvlakte bij Oostvoorne. Toen wij om ca. 12.00 u. over de Maasvlakte wandelden, zagen we nabij de waterlijn drie 1e jaars sterns, rustend op een zandplaat, die we op grote afstand (ca. 500 m) aanvankelijk als Visdiefjes determineerden, maar om zekerheid te krijgen liep de 2e auteur samen met Y. de Vries en A. D. Bode naar de vogels toe, terwijl de andere leden van de excursie aanvankelijk achterbleven. Toen wij tot op ca. 200 m waren genaderd vloog één ex. weg, waarbij het eenmaal een scherp „chik” liet horen. Bovendien viel het ons op, dat de vleugelslag opvallend dieper was dan die van een Visdiefje. De manier van vliegen vertoonde sterke gelijkenis met die van een Dwergstern, hoewel de grootte van de vogel overeenstemde met die van een Visdief. Van deze vogel konden helaas geen verdere kenmerken genoteerd worden. De twee overgebleven sterns konden echter tot op 4 m benaderd worden en vertoonden geen enkele neiging om weg te vliegen. Met een goede belichting en de zon in de rug noteerden wij de volgende gegevens. Het ene exemplaar (links), dat op een kluit veen zat: bijna zwarte poten met bruinachtige ondergrond (op grotere afstand zwart) en geheel zwarte snavel, die duidelijk langer was dan van het andere exemplaar (rechts). Op de rug en boven-vleugels een zeer markante bruine schubtekening op grijswitte ondergrond, enigszins gelijkend op het vlekkenpatroon van jonge Grote Sterns. Bleek, goorwit voorhoofd en een zeer donkere chocolade bruine kap (op afstand zwart). Zittend staken de vleugels verder naar achteren dan de vrij diep ingekeepte doch nog niet geheel uitgegroeide staart. Van het rechter exemplaar noteerden we: helrode poten, bruin-zwarte snavel met rode ondergrond, geen rode snavel-